* İzmir Eczacı Odası Genel Kurulu ve Seçimi 27 - 28 Eylül Günü Dokuz Eylül Üniversitesi Rektörlük binasında yapıldı.

* Seçim sonucu göreve gelen yeni yönetim 1 Ekim 2003 Çarşamba günü Genel kurul Divan Başkanı Prof. Dr. Erçin Erciyas dan mazbatasını alarak göreve başladı.

Aynı gün yapılan ilk Yönetim Kurulu Toplantısında görev dağılımı yapıldı.

Başkan Tuncay SAYILKAN
Genel Sekreter Jale Hale SÖNDÜREN
Sayman Üye Tamer CİNSDEMİR
Üye Aykut BAYSAL
Üye Kayhan ANIL
Üye İpek ÖZTÜRK
Üye Asım TAŞ
Denetleme Kurulu
Başkan Ömer Fatih TARIKOĞULLARI
Üye Türker MERAL
Üye Mine GÜLER

* 2 Eylül 2003 günü Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesinin mezuniyet töreni yapıldı. Törene İzmir Eczacı Odası adına Başkan Tuncay SAYILKAN katıldı ve ilk üçe giren öğrencilere hediyeler verdi.

2002 - 2003 eğitim yılında Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde 23 erkek 43 kız olmak üzere 66 eczacı mezun oldu.

* Odamızın görüntüsü yenilendi.

* Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Aycıl Kayalı elim bir hastalık sonucu aramızdan ayrıldı. Eczacı Odası olarak kendisine Allahtan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Prof. Dr. Aycıl KAYALI

Basında İlaçta Reklamın Yansımaları

Bu reklamlar tehlikeli

Öncel ÖZİÇER

DANİSKA

onceld@yahoo.com Faks: 446 42 22

Çocukluğumdan beri bir alerji sorunum vardır benim. Bilenler bilir, ayrı bir derttir bu. Çok azı öldürür ama genelde süründürür.

Mesela duyduğum en ilginç alerji **bakla alerjisidir** ki, öldürücü olabilir.

Hayatı boyunca baklayı pazarda bile görmezden gelecek kadar bu sebzeden çekinen insanlar vardır.

Bir de bu alerji denen olay bir anda ortaya çıkıp, bir anda yok da olabilir.

Diyelim ki yumurtayı çok seviyorsunuz ve yediğinizde de hiçbir rahatsızlık duymuyorsunuz.

Ve yine diyelim ki 30 yaşındayken bir sabah yediğiniz yumurtanın aniden sizde alerjik reaksiyon yaratası geliyor.

Bir anda kabanıp kaşınmaya başlıyorsunuz.

Ve o günden sonra da yumurtayla vedalaşmanız gerektiğini doktorunuzdan üzülerek dinliyorsunuz.

Ya da tam tersi.

20 yaşına kadar, **"Ben de çilek alerjisi var, ben almiim"** diyerek bu güzelim meyveden uzak durup, bir gün farkında olmadan bir çilek yiyerek, alerjinizin sizinle vedalaştığını farkedebilirsiniz.

Böyle enteresan bir hastalıktır işte.

Benim de öyle çok maddeye alerjim vardı ki küçükken. Şimdi çok azaldı.

Bunlardan karides alerjimi (Pek havalı bir alerji di mi? Gerçi şimdi geçti.) İsveç'te katıldığım bir toplantı sırasında farkettim.

Toplantıdan önce yemekte karides yemiştim, malum Kuzey Avrupa ülkesi.. Neredeyse kahvaltıda bile deniz ürünü koyacaklar önünüze..

Neyse işte o yediğim karidesler, toplantının ortasında dizlerimde kocaman kırmızı kaşınan toplar olarak yeniden belirdi!

Toplantı benim **hart hurt** kaşınma seslerimin artmasıyla kesildi ve şirketin doktoruna gönderildim.

Adama diyorum ki **"Yahu birader, ben biliyorum ilacımı. Gideceğim şurdan bir eczaneye, alacağım '...' (adını yazmayayım, reklam olmasın) isimli ilacı".**

Yook.. Burası İsveç, yok öyle dediler. Uzun süren bir muayene sonrasında üzerinde benim dediğim ilacın adının yazıldığı bir reçeteyle en yakın eczanenin yolunu tuttum.

Eczane dediğiniz yer kocaman bir yer.

Banka gibi, önce sıra numarası alıyorsunuz.

Sıranız gelince gişeye gidip reçetenizi veriyorsunuz.

Yabancıysanız hangi ülke vatandaşı olduğunuz soruluyor ve ilaç kutusunun içine anadilinizdeki prokpektüs konulup acil şifalar dileniyor.

Biz Türkiye'de öyle alışmışız ki eczaneye gidip şeker gibi kafadan antibiyotik almaya.

Bir alerji ilacı için bu kadar emek ve zaman harcanmasını önce yadırgamıştım ama şimdi çok haklı buluyorum.

Bu yüzden de ilaç reklamlarının yayınlanmasına karşıyım.

1 Aralık'tan itibaren Türkiye'de reçetesiz satılan ilaçların reklamına izin verilecek.

Zaten bu ülkede yeteri kadar bilinçsiz ilaç tüketimi yapılıyor. Bunun bir de reklamlarla körüklenmesine gerek yok.

Eczacılar ilaç reklamına karşı

İzmir Eczacılar Odası Başkanı Tuncay Sayılkan, "İlaç ticari kaygıdan uzak tutulmalı" dedi.

Sağlık Bakanlığı'nca hazırlanan Beşeri Tıbbi Ürünlerin Tanıtım Faaliyetleri hakkındaki yönetmelik, geçtiğimiz 23 Ekim'de Resmi Gazete'de yayımlandı. 1 Aralık 2003 tarihinden itibaren, yürürlüğe girecek yönetmelikle birlikte, ülke genelinde reçetesiz satılan ilaçların, reklamının serbest bırakılacağını belirten İzmir Eczacılar Odası, uygulamaya tepki gösterdi.

Ticari kaygı

İzmir Eczacılar Odası Başkanı Tuncay Sayılkan, yazılı bir açıklama yaparak, ilaçta reklamın başlamasıyla birlikte, birilerinin reklam gelirine kavuşacağını vurguladı. Sayılkan, "İlaç firmaları ise, pazar paylarını büyüterek, daha fazla satış yapma olanağı bulacaklardır. İlaç gibi halk sağlığını doğrudan ilgilendiren bir ürün, ticari kaygılardan uzak tutulmalı" dedi.

'Sağlık tehdit altında'

Tuncay Sayılkan, gelişmelerin halk sağlığını tehdit edeceğini belirterek, "İlaç herhangi bir sarf malzemesi gibi, kişilerin rastgele kullanacağı bir ürün değildir. Reklam yolu ile ilaç tüketiminin arttırılması, ülke insanımız, özellikle de çocuklarımız için büyük bir tehlike yaratacaktır" dedi.

İlaç maliyeti

İlaç gibi insan sağlığını doğrudan ilgilendiren, ciddi bir ürünün, doktor kontrolünde ve eczacı danışmanlığında kullanıldığında, amacına ulaşabileceğinin altını çizen Tuncay Sayılkan, bilinçsiz kullanılan ilacın, insan sağlığını tehdit edeceğini söyledi. Ayrıca reklam maliyetinin ilaç fiyatlarına yansıtılacağını iddia eden Sayılkan, "Özellikle çok uluslu ilaç firmaları reklama ayıracakları büyük rakamlarla, ilaç pazarındaki paylarını katlayacaklardır. Yerli ilaç firmaları ise, büyük zarar görecektir. Biz eczacılar, ilacın ticari bir meta olmadığını ve halk sağlığının herşeyin üzerinde olduğunu bir kez daha hatırlatıyoruz" diye konuştu.

Haber **ekspres**

4 KASIM 2003 SALI YIL: 2 SAYI: 694

SAYFA 2 • 13 KASIM 2003, PERŞEMBE

Eczacıların çilesi

Bilmem dikkatinizi çekti mi? Eskiden en yüksek puanlarla girilen Eczacılık Fakülteleri, cazibesini çokları yitirdi.

Özellikle anası babası eczacı olan gençler ise aynı mesleği seçmeyi asla istemiyorlar. Çünkü ebeveynlerinin çektiği çileye bizzat tanık oluyorlar.

Hele şu son yıllarda, resmi kurumlara verilen ilaçların parasını alamama durumu var ya... En güçlü eczaneleri bile, kapısına kilit asacak duruma getirdi.

Ödemelerini aylarca geciktiren Bağ-Kur'un yanına Emekli Sandığı da eklendi. Sözleşmeye göre 20 günde ödenmesi gereken ilaç paraları 2 ayda, sahibini zor buluyor.

FAK-FUK-FON

Şu andaki en büyük sıkıntı ise, halk arasında **Fak-fuk-fon** diye bilinen kurumdan kaynaklanıyor. **Konak Sosyal Yardım ve Dayanışma Vakfı** tam dört aydır, sözleşmeli eczacılarına ödeme yapmıyor. Daha doğrusu yapamıyor. Ve eczacılar, milyarlarca liralık alacaklarını tahsil edemediklerinden, ticari güçlerini yitiriyorlar.

Bu kurumlara ilaç vermek için depolardan yüklü miktarda mal çekiliyor. Kurumdan para alınmadan ilaçların ödeme tarihi geliyor.

Bir değil, iki değil, üç değil, dört ay! Hangi ticaret erbabı dayanabilir buna?

Çaresizlik içinde, kredi kartlarından yüksek faizle para çekme yoluna gidiliyor. Zaten düşük olan kârı, tüm faize gidiyor anlayacağınız...

Dostlar alışveriş görsün, türünden bir uğraş!

Önce eğitim, onca emek ve meslek sevgisinin ardından eczacıların geldiği nokta bu maalesef.

Yakında eczanelerin ardı ardına kapandıklarını görürseniz hiç şaşırmayın. Alınan eğitimi bir yana bırakın; konuları sermaye ve emekle hangi işi yapmanız bundan çok kazanırsınız. Bu işe gönül verip, sürdürmeye çalışanların çabaları, onları nereye kadar ayakta tutacak; hep beraber göreceğiz.

PARA GELMİYOR

Sosyal Yardım ve Dayanışma Vakfı'ndan para ödenmemesinin nedeni olarak, **"Hazineden para gelmiyor!"** deniyor. Gelen paralar da içinde bulunduğumuz Ramazan ayı dolayısıyla fakir vatandaşlarımıza dağıtılıyormuş.

Buna hiç kimse karşı çıkamaz. Ama, eczacıyı da Ramazan çadırından yemek alacak hale düşürmeye kimsenin hakkı olmamalı!

Zaten son bir ayın sorunu değil ki bu! Aylardır kan ağlıyor eczacılar...

Dayanma güçlerinin sınırındalar artık! Haberiniz olsun...

Yakından tanıyanlar zaten biliyor, bilmeyenlere de ben söyleyeyim.

Ben, aslında eczacıyım, Yazarlığım bir adım öne geçse de, aslımı inkar edecek değilim.

Geçtiğimiz günlerde, hayatımdaki en ilginç iş teklifini aldım. **Amerikan Hava Kuvvetleri'nden, internet yoluyla, U.S Air Force amblemli** ciddi bir eczacılık teklifi...

Tam da mesleğimizin kriz devresinde!

Olabilirliği bir yana, Amerika'daki eczacıların durumunu yansıtan bir belge olarak sizlere sunuyorum:

Canan TAN

Canantan@yenisafak.com.tr

"Amerikan Hava Kuvvetleri'nde eczacılığı kabul edersen, reçete hazırlamaktan öte işler yapan biri olacaksın. **(Amerika'da eczacılar eczane açmıyor. CVS, Shaw's, Hannaford gibi alışveriş merkezlerinde maaşla çalışıyor. Ama yüksek bir maaş bu! Ve saygın bir konumdalar. Ya da tıp ve endüstri dallarında, üretimde görev alıyorlar.)**

Burada kendi eczaneni işletme ve yönetme şansına sahipsin. Hava Kuvvetleri'nin eczacısı olarak hastaların durumlarını doktorlarla tartışabilecek-sin. Ayrıca profesyonelliğin gelişecek, kariyerinde yükseleceksin.

Tezgahın ardında kendini iyi hissetmiyorsan, ilaç tabletlerini saymaktan, kutulara doldurmaktan fazlasını yapmak isteyen bir eczacıysan, bu işi düşünmelisin. Eğer kabul edersen, tıbbi takıma danışman ve yönetici olacaksın.

Bu düşünün Amerikan Hava Kuvvetleri'nde aktif ve tam zamanlı bir görevdir. Hava Kuvvetleri, pek az şirketin sunduğu imkanları sunar.

O ŞİMDİ ECZACI

İyi bir maaş, iyi prim, yemek ve kira yardımı, sağlık ve diş sigortası ve yıllık 30 gün izin.

Özgürlüğünü ve onurunu koruyacağın, bir kariyere sahip olacağın farklı bir dünyaya giriyorsun..."

Nasıl? Sizi bilmem ama, eczacının ve eczacılığın değerinin yerlerde süründüğünü düşünerek kahrolduğum bir dönemde ilaç gibi geldi bana...

Yok, kabul etmeyi düşünmüyorum. Ama belli de olmaz...

Safi, perşembe, cumartesi günleri bu köşede sizlerle buluşuyoruz ya... Bir de baktınız yazım çıkmamış. Ortalarda yokum...

Soranlara, **"O şimdi Amerikan Hava Kuvvetleri'nde eczacı!"** dersiniz...

Dostun ardından

İsadamı, Kordon Lions Kulübü üyesi ve eski başkanlarından Necdet Çamlıca, gencecik yaşında kalbine yenik düştü. Ardında doldurulamayacak bir boşluk ve acılı yürekler bırakarak.

Can dost, güzel insan... Seni asla unutmayacağız.

İlaçta Reklama Hayır!
SORUYORUZ!
İlaçta Reklam Türk Halkına ve Sağlık Sistemimize Ne Kazandıracak?

T.E.B. İZMİR ECZACI ODASI

İzmir Eczacı Odası

Ecz. Mehmet Süha EKLER

Eczacılık ve Değişim

"Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir."

Kalite bir yaşam biçimidir.Yaşam ise yüzyılımızda değişimi sürekli değişim ve gelişimi destekleyerek adapte edebilme becerisi ile kaliteyi yakalayabilmektir. Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir. İşletmelerde değişim ise canlı organizma olmaları nedeni ile kaçınılmazdır. Günümüzde bu değişim doğrultusunda eczane eczacısı hem ilacı yani hastaya ulaştırdığı ürünü çok iyi bilmeli, hem de işletme organizasyonlarını çok iyi planlamalıdır.

Eczanelerin en büyük alıcısı, devletin geri ödeme sistemleri olan "sosyal güvenlik" kurumlarıdır. Sosyal güvenlik kurumları ilaç alımlarını resmi olarak ilan edilen kurallara uygun olarak gerçekleştirmekte olup, bilgisayar ve internet teknolojilerini en iyi şekilde uygulayarak değişime ayak uydurmaktadırlar.

Geçmiş dönemlerde eczacı kalfası kavramı vardı. Bugün ise eczacının yardımcısı ya da 2. eczacı bir başka deyişle yardımcı eczacı kavramı yerleşmektedir. Ayrıca eczanede çalışan diğer personel artık kalfa değil eczane teknisyeni olarak anılmaktadır. Her kurumun aldığı ilaçları hangi koşullarda geri ödendiğini bilen, bilgisayarı çok iyi kullanabilen ve hasta ile iyi iletişim kurabilen en az lise mezunu mümkünse üniversite mezunu insanlar artık eczanede "Eczane Teknisyeni" olarak adlandırılmaktadır.

Herkesin bu noktada düşünüp, kendini değerlendirmesi ve geliştirmesi gerekmektedir. Bu gelişimi yakalamak adına günümüzde **MİEP** (Meslek İçi Eğitim Programları) önem kazanmaktadır.

Yeni dünya düzeni sosyal devlet ilkesinin terk edilmesini ve devletin küçülmesini dayatmaktadır. Sosyal güvenlik kurumlarının açıkları hergün yorumlanmakta ve sağlıkta da özelleştirmenin yapılabilmesi için kamuoyu oluşturma çabaları sürmektedir.

27 Ekim 2003'de başlayan özel emeklilik sigortaları, 1983'ten beri devletin tozlu raflarında duran aile hekimliği uygulaması, ilaçta OTC ve reklam, pirimini ödeyememiş 11 milyon Bağkur'lunun kurumdan ihracı düşüncesi ve sizin de ekleyebileceğiniz daha pek çok söylem sağlıkta özelleştirme ve sosyal devletten uzaklaşma çabalarının örnekleridir.

Tüm bu konular ışığında eczanelerimizi önümüzdeki yıllara taşımak için neler yapmalıyızı düşünmek ve hayata geçirmek amaçlı bir yürüyüş yolu saptamalıyız.

Öncelikle en büyük alıcımız olan sosyal güvenlik kurumlarını koruyup kollamalıyız. Biliyoruz ki onlar olmazsa eczanelerimizin yaşama şansı nerede ise hiç kalmayacaktır.

Ecz. Mehmet Süha EKLER

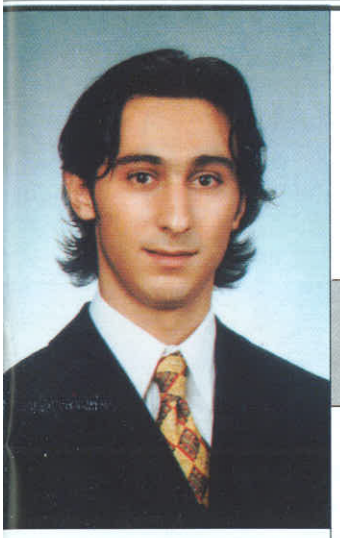

Ecz. Mustafa Çağdaş Gündüz

Serbest Eczacılığın İki Yüzü

'Eczane ne kadar işletmedir?'

Sayın Eczacılar;

Eğer hali hazırda faaliyette bir eczanenin sahibi ve işletmecisi(!) iseniz Bu yazıyı mutlaka okuyun. İşletmecisi diyorum çünkü bulunduğumuz şartlar, gerçekler ve aynı zamanda zorlu ekonomik koşullar bana , hiç de ısınamadığım, bu kelimeyi kullanmayı mecbur ediyor.

O halde 'Eczane ne kadar işletmedir?' sorusuna bir yanıt bulalım.

Eczane sağlık hizmetlerinin yürütüldüğü , halkın sağlık danışmanlığının yapıldığı, bilgilendirildiği, hastanın bilinçli bir şekilde yönlendirildiği , gerçekten toplum sağlığında da son derece önemli yere sahip, özel bir müessesedir.

Ağız birliği yapmışcasına evet dediğinizi duyar gibiyim. O zaman işin işletmesine de artık girebiliriz,izninizle.

Sevgili meslektaşlarım,bu sağlık müessesinin, bırakın kar etmesini, ayakta kalması, kendini idame ve idare etmesi, varlığını koruması bile kolay olmuyor. Hatta işinizin başındaysanız(!) ne kadar zor olduğunu siz benden iyi bilirsiniz. Görüyorsunuz ki daha işin başından eczanenin aynı zamanda bir ticarethane bizim de bir işletmeci olduğumuz ortaya çıkıyor. Biz istesek de istemesek de bu böyle!

Bu sebeptendir ki eczacılık mesleği ve eczane işletmeciliği birbirine paralel gerçekliklerdir. Bizler bu iki görevimiz (eczacı ve işletmeci) arasındaki ince çizgiyi iyi belirlemek ve sınırlarımızı doğru çizmek zorundayız. Eczacılığın günümüz koşullarındaki en büyük sorunu bu kavramlar arasındaki dengesizlikten kaynaklanmaktadır. Eczacılık mesleğinin temelini oluşturan etik uygulamalar, deontoloji kavramı, iyi eczacılık uygulamaları bir yanda, eczane işletmesinin ayakta kalması ve yaşam mücadelesi de öbür yanda.

Etrafınıza şöyle bir bakın. Bu ince çizgi dışına çıkıp da yaptığımız bir çok yanlış göreceksiniz. Günü kurtarma mantığıyla hastalara verilen tavizler, katılım payı iadeleri, karşılıklı menfaate dayalı doktor-eczacı ilişkileri ve bunlar yetmezmiş gibi bir de firmaların dayatmaları.

Bu iki kavram arasında sıkışan eczacı,eczacılık mesleğinin gerekliliklerini yerine getiremez bir duruma gelmiştir. Bu kadarla bitse yine iyidir diyeceğim. Çünkü , mesleğini yapamayan eczacı verdiği tavizler ve günlük ticari kaygılarından ötürü iyi bir işletmeci de olamamıştır.

Hem kötü eczacı hem de kötü işletmeci olan meslektaşlarımızın içinde bulunduğu durumu üzüntüyle izliyorum. 'Bu yanlış mantıkla nereye kadar gidilebilir?' diye de sizlere soruyorum.

Şapkamızı önümüze koyup, düşünme vakti geldi, geçiyor bile. Pastanın bu kadar ufaldığı, şartların ağırlaştığı, paranın bu denli kıymetlendiği bir ortamda eski güzel günleri mumla aramaktan vazgeçip gerçekleri görmeliyiz, görmek zorundayız.

Mesleğin kurallarına uymaya özen gösteren ve işletmesini iyi yönetebilen eczacılar gelecekte muhakkak kazanacaklardır. Hiçbir zaman unutulmamalıdır ki **"Karanlıkta yürüyenler aydınlığa kavuşamaz."**

Ecz. Mustafa Çağdaş GÜNDÜZ
cagdasgunduz@hotmail.com